KDO JE ALLÁH

autor
Samer Shehadeh

MUSLIMSKÁ OBEC V PRAZE

KDO JE ALLÁH

napsal

Samer Shehadeh

© Muslimská obec v Praze, 2014
ISBN 978-80-905731-2-3

Ve jménu Alláha, Milostivého, Smilovného.

Chápání Boha v islámu je naprosto jiné, než je tomu ve všech ostatních náboženstvích. V islámu Boha nelze s nikým a s ničím srovnávat. Je zakázáno Ho zobrazovat či jakkoliv připodobňovat k jakémukoliv stvoření. Je povýšen nad každý nedostatek a nad každou lidskou, neúplnou a špatnou vlastnost. Je jedinečný a dokonalý naprosto ve všem. Nebyl nikým zplozen, nemá žádného potomka, společníka či společnici. Je mimo časoprostor, který není ničím jiným, než jedním z Jeho stvoření, a tudíž nemá v čase začátek ani konec. Jelikož my lidé jsme jen jednou z mnoha věcí, které stvořil, je nad naše schopnosti si Ho představit. Alláh nás však skrz Své knihy a proroky seznámil s některými ze Svých jmen, obsahujících Jeho vlastnosti, pomocí nichž Ho můžeme poznat v rámci našich omezených schopností.

Jak už bylo řečeno, zdrojem těchto jmen je Korán a sunna. Korán je kniha, kterou Alláh seslal proroku Muhammadovi (nechť ho Alláh pochválí a ochrání), a sunna je soubor prorokových výroků a vyprávění o jeho činech.

Některé lidi může zmást používání výrazu Alláh namísto slova Bůh. Slovo Alláh je přitom jen arabské označení Boha. Jelikož je však slovo Bůh spojeno zejména s křesťanským chápáním Stvořitele, které zásadně odporuje tomu islámskému, dává se spíše přednost arabskému výrazu Alláh, u kterého si posluchač a čtenář hned uvědomí, že jde o islámské chápání Boha, které je odlišné od toho, na které byl zvyklý.

Studování Alláhových jmen je pro muslima velice důležité a užitečné. Jen tak pozná, koho uctívá, což výrazně posílí jeho víru. Alláh říká v Koránu (ve významu): „A Alláhu náleží jména nejkrásnější, tak Ho jimi vzývejte a nechte být ty, kteří se v Jeho jménech odklánějí od pravdy! Těm se dostane odplaty za to, co dělali." (Korán, 7:180). Přesto však může být tato nauka velice užitečná i pro nemuslimskou veřejnost. Ta má tímto možnost poznat, koho muslimové uctívají, což může výrazně pomoct k bližšímu pochopení islámské víry a odbourání bariéry mezi západní společností a muslimskou komunitou, která v ní žije.

Je vhodné upozornit zde na mylnou informaci, která je mezi muslimy velice rozšířená. Tou je domněnka, že Alláh má přesně 99 jmen. Alláhových jmen je ve skutečnosti mnohem více. Pouze jména zmíněná v Koránu a sunně přesahují tento počet. Navíc je v sunně jasně řečeno, že některá jména si Alláh ponechal jako tajemství. Tento omyl vznikl špatným pochopením výroku, v němž prorok Muhammad (nechť ho Alláh pochválí a ochrání) říká, že Alláh má 99 jmen, která když se muslim naučí, půjde do ráje. Výrok znamená, že z celého množství Alláhových jmen je

99 takových, s nimiž je spojena tato výjimečná odměna, která se netýká ostatních jmen.

Při výkladu jmen, která jsem vybral pro tuto knížku, jsem čerpal zejména z knihy šejcha dr. Abdurrazáqa al-Badra „Chápání nejkrásnějších jmen“. U každého jména je uveden arabský tvar, jeho transkripce a překlad do češtiny.

Tato skromná knížka je určena každému, kdo věří v existenci Boha nebo jakési „Vyšší moci.“ Nejedná se tedy o text, který by měl přesvědčit ateistu o existenci Stvořitele. Pro takové lidi je určena jiná literatura. Nutno však dodat, že nejpřesvědčivější, nejobsáhlejší a nejkrásnější encyklopedií jasně dokazující existenci všemohoucí a vševědoucí Vyšší moci je příroda okolo nás a my sami. Stačí se nade vším jen zamyslet.

Samer Shehadeh,
květen 2014 (radžab 1435 h.)

Výklad vybraných jmen Alláha

Některá z Alláhových jmen poukazují pouze na jeden význam, jiná v sobě nepřímo obsáhla významy rovnou několika Alláhových jmen. Nejvelkolepější jsou však tři, z nichž každé v sobě obsáhlo významy všech ostatních Alláhových jmen. Tato jména jsou Alláh, Pán a Milostivý, kterými začneme výklad.

Alláh, Bůh, *al-láh* اللَّه

Ze všech Alláhových jmen je toto tím základním – všechna ostatní jména ho vysvětlují. Říkáme např.: „Moudrý je jedním ze jmen Alláha." Nelze však říct: „Alláh je jedním ze jmen Moudrého." Slovo je odvozeno od arabského slovesa „elehe", které znamená uctívat a brát si za boha. Od toho je odvozeno slovo „iléhun", které lze přeložit jako bůh s malým „b", tj. s neurčitým členem. Takto tedy lze označit každou uctívanou bytost. Po přidání určitého členu „el" vzniká slovo „El-iléh", Bůh, které je původem slova Alláh. To tedy znamená: Ten jediný, skutečný Bůh. Jak už jsem zmínil, toto jméno v sobě nepřímo obsahuje významy všech ostatních jmen, protože skutečný Bůh, který si zaslouží být uctíván, musí být vševědoucí, všemohoucí, milostivý, odpouštějící atd., zkrátka naprosto dokonalý úplně ve všem. Jelikož je Alláh jediným, kdo si zaslouží být uctíván, je v islámu zakázáno směřovat jakékoliv prosby a modlitby či jakýkoliv projev uctívání k někomu jinému než k Alláhu, a to i v případě, že tato další bytost je považována za prostředníka.

V jiných náboženstvích, ale i v různých zbloudilých islámských sektách, se člověk obrací k hrobům zbožných lidí, k andělům, prorokům a dalším jako k prostředníkům mezi prosícími a Stvořitelem. V islámu je toto hodnoceno jako uctívání dotyčného prostředníka, nikoliv jako uctívání Alláha a není žádný rozdíl mezi tímto činem a mezi uctíváním soch a model. Muslim se obrací vždy přímo ke Stvořiteli, nikdy prostřednictvím někoho jiného – ani prostřednictvím proroka Muhammada (nechť ho Alláh pochválí a ochrání).

Se jménem „Alláh" souvisí často diskutovaná otázka, zda je v pořádku toto jméno překládat nebo by se mělo jen foneticky přepsat. Islámští učenci jsou v tomto dvojího názoru: Někteří to povolují a jiní zakazují. Rozhodně to však není věc, kvůli které by měly být mezi muslimy spory. Vzhledem k původnímu významu slova Alláh jsem toho názoru, že je v pořádku toto jméno překládat, pokud bude při překladu použito slovo, které v tom dotyčném jazyce označuje jediného, skutečného Boha, jenž je na nebesích a ve kterého věří muslimové, křesťané a židé. To, že původ slova v dotyčném jazyce může být nevyhovující, už není zásadní, protože podstatné je, co toto slovo znamená nyní, a ne, co znamenalo před stovkami nebo tisíci let. Každopádně je ale lepší a přesnější, když se slovo Alláh nepřekládá, protože překlad je většinou spojen s chybnou představou (podle islámu) o Stvořiteli, jako je např. ta křesťanská nebo židovská. Je tak jednodušší lidem vysvětlit, že v islámu je Stvořitel chápán jinak, než je tomu např. u židů či křesťanů.

Pán, *ar-rabb* الرَّبّ

Toto slovo má v arabštině tři významy: Pán, který když přikáže, je poslechnut, majitel a pečující. Zde jsou myšleny všechny tři významy. Alláh je absolutním Pánem, který přikazuje všem a nikdo nepřikazuje Jemu. To, co chce, je nevyhnutelný osud a to, co nechce, se nikdy nestane. On každého soudí a nikdo nesoudí Jeho. Všichni potřebují Jeho, zatímco On nikoho nepotřebuje. Jemu patří úplně vše. Vše mimo Něj je Jeho stvořením a majetkem, ve kterém nemá žádného společníka a se kterým si dělá, co chce. On je ten, který všem stvořením zajišťuje vše, co potřebují k životu. Jeho péče je dvojího typu: obecná a zvláštní. Jeho obecné péče se dostává každému stvoření, poslušnému i hříšnému, věřícímu i nevděčnému. Vše, co stvoří, naučí tomu, co potřebuje k životu (vrozený instinkt). Naučil každého živočicha způsobům, jak si získat potravu, jak se chránit před nebezpečím a jak si zachovat svůj rod a zajistil mu zdroje obživy. Stačí se pozorně podívat do přírody, kde toto vše můžeme jasně vidět. Každému člověku dal schopnost rozeznat správnou cestu od špatné. Kdo tedy upřímně chce vidět pravdu, uvidí ji. Kdo je však zaujatý a vidět ji nechce, tomu zaslepí srdce tak, že ji nikdy neuvidí. On rozhoduje o tom, kdo bude žít a kdo zemře, kdo bude zdravý a kdo nemocný, kdo utrpí jaké neštěstí a koho z jeho neštěstí zachrání. On je ten, kdo vyslyší upřímnou prosbu ukřivděného a každého, kdo se dostane do nouze. On rozhoduje o tom, kdo bude bohatý a kdo chudý, kdo bude vysoce postavený mezi lid-

mi a kdo odstrkovaný. Vše přisuzuje na základě Své nekonečné moudrosti a jako zkoušku všem lidem bez rozdílu. Všichni jsou zkoušeni – každý jinak. Někdo bohatstvím, zda pomůže ostatním, či bude lakomý, jiný chudobou, zda si bude stěžovat a uchýlí se k tomu, co Alláh zakázal, nebo zda bude trpělivý. Někoho zkouší zdravím, zda bude vděčný a použije své zdraví pro dobré věci, jiného zas nemocí, zda bude trpělivý, nebo si bude stěžovat na osud a bude neposlušný. Jeho zvláštní péči si však zaslouží pouze Jeho upřímní věřící služebníci. Ty vyvádí z temnot bludů na světlo správné cesty, kterou jim usnadnil. Přisuzuje jim vše tak, aby se jim to v Soudný den přičetlo k dobru, i když to v tomto životě může vypadat jako zlo. Živí jejich srdce vírou v Něj a poznáním velkoleposti Jeho jmen a vlastností a jejich hlubokých významů, které se odrážejí v jejich každodenním životě. Jsou to Jeho vyvolení služebníci, které miluje a oni milují Jeho. Právě kvůli těmto hlubokým významům začíná většina proseb vyvolených služebníků Alláhových slovem „Pane“. To vše a mnohem více je skryto v tomto velkolepém Alláhově jménu, které nepřímo obsáhlo významy všech Jeho ostatních jmen. Je to absolutní Pán, který povznesen nad veškerým bytím neohroženě a moudře vládne všemu a s milostivostí o vše pečuje.

Milostivý, *ar-raḥmán* الرَّحْمَن
Smilovný, *ar-raḥím* الرَّحِيم

Tato dvě jména hovoří o milostivosti Alláha, každé však trochu jinak – jako dvě strany jedné mince. Milostivý

znamená, že jednou z Alláhových vlastností je bezmezná milostivost. Smilovný poukazuje na dopad této vlastnosti na stvoření. Dohromady tedy znamenají, že milostivost je vlastností Alláha a že jí obklopil vše. Těmito dvěma jmény začíná každá súra z Koránu mimo súry Pokání. Když proto muslim začíná recitaci Koránu slovy: „Ve jménu Alláha Milostivého, Smilovného“ (Korán 1:1), připomíná si tím, že Korán je milostí a správným vedením od Alláha. Milostivost Alláha se odráží ve všem – v Jeho stvoření, v osudu, který každému přisoudil, v Jeho rozhodování i v náboženství, které nám přikázal následovat. Alláh ze Své milosti stvořil vše v úplné podobě, naučil každé stvoření všemu, co k životu potřebuje a zajistil mu zdroje živobytí. Ze Své milostivosti učinil osud každého trpělivého věřícího, který si nestěžuje na osud, v jeho prospěch. V islámu nám přikázal jen to, co je pro nás dobré, a zakázal nám jen to, co je pro nás špatné. Povolil nám dělat pokání a prosit o odpuštění a oznámil nám, že odpustí každý hřích každému člověku, pokud Ho poprosí o odpuštění. Není tomu jako např. v křesťanské věrouce, kdy Bůh po tisících let hněvu musel nakonec poslat Svého údajného syna a obětovat ho téměř nahého na kříži, aby tím vykoupil lidi ze zděděného hříchu, kterého se dopustil jejich praotec Adam před tisíci a tisíci let a za který oni nemohou. Islám jednoduše hlásá, že Alláh je Milostivý, Smilovný a Odpouštějící. Ať se jakýkoliv člověk dopustí jakéhokoliv hříchu, stačí, když si uvědomí, že spáchal hřích, bude toho litovat, poprosí Alláha o odpuštění a dá si předsevzetí, že už se k tomu nikdy nevrátí. Alláh mu za to odpustí, jako by před tím nic špatného neudělal. Takto

odpustil i Adamovi, když zhřešil. Když si Adam uvědomil, že se dopustil chyby, litoval toho a poprosil Alláha o odpuštění. Alláh mu odpustil, a tím vše skončilo. Jeho hřích nikdo nezdědil. Milostí a spravedlností od Alláha je právě i to, že nikdo nemůže zdědit ničí hřích. Každý je zodpovědný jen za to, co sám udělal nebo k čemu druhé vyzval. Člověku určil jen takové povinnosti, které může zvládnout. Zakázal nám cizoložství, ale povolil manželství. Zakázal nám úroky, ale povolil bezúročné půjčky a obchodování. Bere ohled i na situaci člověka: Když je muslim nemocný nebo na dlouhých cestách, může zkracovat a spojovat modlitby a přerušit půst, pokud je ramadán, a další úlevy v různých situacích. Nesmírnou Alláhovu milostivost popisuje Prorok (nechť ho Alláh pochválí a ochrání) ve výroku, ve kterém říká, že Alláh seslal na svět jen jedno procento Své milosti a že zbylých devadesát devět procent si uschoval pro Soudný den. Mezi projevy Alláhovy milostivosti patří Jeho spravedlnost. Alláh nikomu nekřivdí a nikdy nepodléhá hněvu ani žádnému jinému stavu, kdy spravedlivé a moudré jednání jde stranou. Když se pro srovnání podíváme do Bible (Jób), zjistíme, že se hovoří o Bohu jako o nespravedlivém mocném vladaři, který podlehl sázce se satanem a zaslepen Svou všemohoucností bezdůvodně mučil Svého zbožného služebníka Jóba. Alláh naopak říká, že lidi nestvořil proto, aby je mučil, ale že když někoho trestá, tak je to jen spravedlivá odplata za jeho hříchy. Alláh říká (ve významu): „Co by dělal Alláh s vašimi mukami, když byste poděkovali a uvěřili? A Alláh je Vděčný a Vědoucí.“ (Korán 4:147). (Alláhovou vděčností je myšleno štědré odměňování)

Alláh není jen spravedlivý, Alláh je více než spravedlivý – je Milostivý. Když se člověk dopustí hříchu, Alláh mu napíše jeden špatný skutek a dá mu prostor učinit pokání. Když tak učiní a poprosí o odpuštění, hřích je mu smazán. Pokud však vykoná dobrý skutek, Alláh mu ho znásobí a napíše mu ho jako deset dobrých skutků. Některým dobrý skutek znásobí až sedmsetkrát a některým ještě více. Každému podle čistoty jeho srdce a upřímnosti jeho úmyslu.

Živý, *al-ḥajj*
Zajišťující existenci, *al-qajjúm*

الحَيّ
القَيُّوم

Tato dvě velkolepá jména v sobě obsahují mnoho významů. Alláhu patří absolutní, dokonalý a věčný život, který nemá v čase začátku ani konce. Alláh stvořil čas i prostor, a proto je to čas, co podléhá Alláhu, nikoliv naopak. Alláhu patří dokonalý a úplný život, a proto jsou dokonalé všechny Jeho vlastnosti, ve kterých se život odráží. Jemu patří dokonalý zrak a sluch i vševědoucnost, takže vidí, slyší a ví úplně vše. Neunikne mu absolutně nic. Nikdo se před ním nemůže ukrýt. Např. v Bibli (Genesis 3:3–11) stojí, že se Adam ukryl před Bohem poté, co se najedl ze zakázaného stromu a Bůh ho nemohl najít. Musel na něj volat: „Kde jsi?“ Dále pak nevěděl ani to, jestli se Adam najedl ze stromu nebo ne. Zeptal se ho: „Kdo ti pověděl, že jsi nahý? Nejedl jsi z toho stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst?“ Tyto verše navíc tvrdí, že Bůh Adamovi zakázal jíst z onoho stromu proto, aby Adam nezískal vševědoucnost a neznal dobré i zlé stejně

jako Bůh. Bůh navíc podle těchto veršů Adamovi kvůli tomu i lhal, když mu řekl, že zemře, pokud se nají ze zakázaného stromu. Toto vše je v islámu nemyslitelné. Alláh je vševidoucí, vševědoucí a všemohoucí. Jemu patří dokonalá a úplná moc, a proto není nic, čeho by nebyl schopen nebo čeho by se obával. Patří mu úplný a dokonalý život se všemi významy úplného života.

Druhé z těchto dvou jmen poukazuje na dva významy: soběstačnost Alláha a Jeho moc. Alláh zajišťuje existenci Sebe Samotného ve smyslu, že nikoho nepotřebuje. Příčinou Jeho existence je On Sám. Existuje Sám o Sobě. Nepotřebuje ke Svému životu nic a nikoho. Zároveň je Alláh příčinou existence všech stvoření. On vše stvořil a On vše udržuje při životě. Nic se bez Něj neobejde, zatímco On existuje Sám o Sobě. Všichni a všechno potřebují Jeho, zatímco On nepotřebuje nikoho a nic.

Svrchovaný, *al-ʿazíz* العَزِيز

Alláhova svrchovanost má tři významy. Prvním je neomezená síla, které se nic nevyrovná, nic jí nemůže čelit a nelze ji nijak srovnávat se silou nikoho a ničeho jiného z Jeho stvoření. Druhým významem je moc nad veškerým tvorstvem. Alláh je nade vším mocný. Není nic, co by nepodléhalo Jeho neomezené moci nebo se vymykalo Jeho kontrole. Andělé, satan a jeho pomocníci, zvířata, přírodní živly, věřící i nevěřící lidé, zkrátka úplně vše je pod Jeho mocí. Kdyby chtěl, v mžiku by zahubil všechny, kteří na zemi šíří zlo a pohoršení. Alláh říká (ve významu): „A nedomnívej

se, že Alláh je lhostejný vůči tomu, co dělají nespravedliví! On je jen odkládá na den, kdy zraky budou vytřeštěné!“ (Korán 14:42).

Třetí význam, který v sobě toto jméno nese, je, že Mu nikdo nemůže ublížit. Neexistuje bytost, která by pro Alláha představovala hrozbu či nebezpečí nebo Mu mohla jakýmkoliv způsobem uškodit. Alláh je svrchovaný nade vším a Jeho moci se nevymyká absolutně nic – ani samotný satan. Kdyby Alláh chtěl, v mžiku by ho zničil. Ponechává ho naživu jen jako zkoušku lidem. Kdyby všichni lidé na světě byli nevěřící a bojovali proti víře v Alláha, Alláhu by to nijak neublížilo. Stejně tak, kdyby všichni uvěřili a byli Jeho bohabojnými služebníky, Alláhu by to nijak neprospělo. Alláh naše uctívání a víru nepotřebuje. Ten, kdo koná dobro, prospívá tím jen sám sobě, a ten, kdo koná zlo, škodí tím jen sám sobě. Alláh říká (ve významu): „Lidé, vy jste závislí na Alláhu, zatímco Alláh je ten Soběstačný a Chvályhodný!“ (Korán 35:15)

Moudrý, *al-ḥakím* الحَكِيم

Alláhu patří absolutní moudrost. Je moudrý ve všech Svých slovech a činech. Nikdy neučiní ani neřekne nic ukvapeně, nevhodně nebo špatně. Každý Jeho čin je vždy tím nejmoudřejším. Osud, který přisoudil, je v každý okamžik v dané chvíli tím nejvhodnějším. To On vidí a zná všechny okolnosti a vidí vše skryté i zjevné, a proto jen On ví, co je v každé chvíli to nejmoudřejší. Jen hloupý člověk, který toto nechápe, si může stěžovat na osud. Nevidí a nezná to, co

vidí a zná Alláh. Věřící člověk však žije s klidným srdcem a trpělivě čeká na svou odměnu v tomto životě i v Soudný den, protože ví, že Alláh je moudrý a že Jím určený osud je vždy v prospěch trpělivých věřících. Alláh je moudrý ve všem, co stvořil. Nic nestvořil neúplné nebo bez cíle. Vše má svou úplnou podobu a jasný úkol. Stvořil náš svět a nás samotné s jasným a vznešeným cílem – uctívat Ho. Stvořil lidi a ukázal jim jasnou cestu, vedoucí k záchraně v Soudný den. Nestvořil tento život pro zábavu a užívání. Stvořil ho, aby se svými činy odlišili zbožní od nespravedlivých, a pak dal každému v Soudný den odměnu, která mu náleží – buď ráj, nebo peklo. Alláh říká (ve významu): „Buď požehnán Ten, v Jehož ruce je království – a On je všemohoucí. Ten, kdo stvořil smrt a život, aby vás vyzkoušel, kdo z vás je lepší v konání – a On je Svrchovaný a Odpouštějící.“ (Korán 67:1–2).

Je moudrý v náboženství, které nám určil. Nepřikázal nám věřit v nic, co odporuje zdravému rozumu, konat špatné nebo bojovat proti dobré věci. Když promluvil, řekl jen pravdu. Když přikázal, přikázal jen to dobré a vhodné a když zakázal, zakázal jen to špatné a nevhodné.

Rozhodčí, *al-ḥakam* الحَكَم

Tímto jménem je myšleno, že jediný, kdo má právo rozhodovat o tom, jakým způsobem má člověk žít, je Alláh. Alláh říká (ve významu): „Rozhodování nenáleží nikomu jinému než Alláhu“ (Korán 6:57) a také říká: „A v čemkoliv se neshodnete, náleží rozhodnutí Alláhu.“ (Korán 42:10).

Proto je považován za odpadlíka od islámu každý, kdo tvrdí, že by se lidé měli řídit podle jiných než Alláhových zákonů. Když vědci sestrojí nový přístroj nebo robota, jsou to oni, kdo mohou všem ostatním říct, jakým způsobem tento stroj funguje, jak se o něj musí pečovat, co umí a co neumí a tak dále. Člověka stvořil Alláh a je to On, kdo může říct, k čemu byl stvořen, jakým způsobem má člověk žít, k čemu se hodí muž a k čemu žena atd. Jakmile se člověk snaží rozhodovat ve věcech, ve kterých může rozhodovat jen Alláh, dochází ke křivdám a zmatkům. Stačí se pořádně zamyslet nad dnešními společnostmi, které jsou řízeny zákony lidí.

Zajišťující obživu, *ar-razzáq* الرَّزَّاق

Alláh zajišťuje všem stvořením jejich obživu. Slovo *rizq*, obživa nebo zdroje živobytí, znamená vše, co potřebuje tělo a srdce k životu: pití, jídlo, peníze, šaty, majetek, víra, užitečné znalosti, bohabojnost atd. Když nám Alláh v Koránu objasňuje, že je to On, kdo ve skutečnosti zajišťuje lidem i všem ostatním stvořením obživu a zdroje živobytí, vzkazuje nám tím dvě věci: Za prvé, že bychom mu měli být vděční a děkovat Mu za Jeho dary svými srdci, činy a slovy. Děkování srdcem znamená, že si člověk uvědomí, že ten určitý dar a vůbec vše dobré je od Alláha, a bude Mu za to vděčný. Děkování činy je pak to, že člověk nepoužije ten určitý dar pro něco, co Alláh zakázal. Za druhé nám tím Alláh vzkazuje, abychom ve svém snažení o získání obživy nepřekračovali Jeho hranice. Alláh nám přikázal snažit se a dělat vše (kromě toho, co nám zakázal), co je v našich

silách a jen nesedět a nečinně čekat, až k nám od Něj přijde obživa, kterou nám přisoudil. Zároveň nám ale přikázal držet se Jeho přikázání a nepřekračovat Jeho hranice. Alláh nás tím vyzývá ke střední cestě, která je mezi dvěma extrémy: Jedním je bezohledné snažení získat si obživu jakýmkoliv způsobem a druhým je lenošení a vymlouvání se na osud a na to, že Alláh zajišťuje obživu. Ve výroku o Prorokovi (nechť ho Alláh pochválí a ochrání) stojí: „Nikdo z vás nezemře dříve, než vyčerpá celou svou obživu (určenou Alláhem), a proto buďte bohabojní a žádejte o ni hezky: Berte to, co je vám povoleno a neberte to, co je vám zakázáno!“

Pozorovatel, *ar-raqíb* الرَّقِيب

Alláh vidí vše, co lze vidět, slyší vše, co lze slyšet, a zná a ví o všem úplně vše. Sleduje každý pohyb, slovo i myšlenku každého člověka, jako by na zemi nežil nikdo jiný než on. Kdyby si tyto významy lidé uvědomili, žilo by se nám mnohem lépe. Představte si, že by si každý úředník, zaměstnanec, dělník, ředitel, ministr, prezident, rodič i dítě, zkrátka každý uvědomil, že je sledován 24 hodin denně a že jsou sledovány i jeho myšlenky a že za vše bude souzen! Všichni by odváděli své povinnosti, jak nejlépe dokáží. Toto není teorie. Takto většinou fungovaly muslimské společnosti v prvních generacích islámské říše, dokud se islám se všemi těmito významy nezačal vytrácet z každodenního života muslimů.

Publikace vydané Islámskou nadací a Muslimskou obcí v Praze:

- *Jak k tomu došlo?* 1. vyd. Praha, 2003. Informativní leták.
- *Co jest Islám*. 4. vyd. Praha, 2004. Soubor deseti letáků. ISBN 80-903196-0-2.
- AL-QARADÁWÍ, Jusuf. *Povolené a zakázané v islámu*. 1. vyd. Praha, 2004. 254 s.
- PHILIPS, Bilal. *Pravé náboženství.* 2. vyd. Praha, 2007. 22 s. ISBN 80-903196-8-8.
- KOLEKTIV AUTORŮ. *Lidská práva v Islámu.* 1. vyd. Praha, 2006. 48 s. ISBN 80-903196-2-9.
- KOLEKTIV AUTORŮ. *Džihád.* 1. vyd. Praha, 2006. 52 s. ISBN 80-903196-5-3.
- KOLEKTIV AUTORŮ. *Sunna: O chování Proroka*. 1. vyd. Praha, 2006. 176 s. ISBN 80-903196-6-1.
- IBRAHIM, I. A. *Stručný průvodce k porozumění islámu*. 2. vyd. Praha, 2009. 58 s. ISBN 978-80-904373-4-0.
- JAHJÁ, Hárún. *Zázraky Koránu* [DVD, CD-ROM]. 1. vyd. Praha, 2009.
- JAHJÁ, Hárún. *Zázrak stvoření člověka* [DVD, CD-ROM]. 1. vyd. Praha, 2009.
- WORLD ASSEMBLY OF MUSLIM YOUTH. *Co jest islám*. 1. vyd. Praha, 2009. 72 s. ISBN 978-80-904373-0-2.
- ABD AL-ÁTÍ, Hammudah. *Zaostřeno na islám*. Přepracované vydání. Praha, 2010. 204 s. ISBN 978-80-904373-6-4.
- ABD AL-AZÍM, Šaríf PhDr. *Ženy v islámu a ženy v židovsko-křesťanské tradici – mýtus a realita.* 1. vyd. Praha, 2010. 79 s. ISBN 978-80-904373-7-1.
- ALI, Syed R. *Otázka víry.* 1. vyd. Praha, 2010. 71 s. ISBN 978-80-904373-1-9.

- ALI, Syed R. *Islám a křesťanství v Bibli.* 1. vyd. 58 s. Praha, 2011. ISBN 978-80-904373-8-8.
- FLOOD, Donald. *Jak nejlépe žít a zemřít.* 1. vyd. Praha, 2011. 31 s.
- AL-KHADHMI, Ahmad. *Tadžwíd.* 1. vyd. Praha, 2011.
- *Islám stručně* [DVD]. 1. vyd. Praha, 2011. České titulky.
- JAHJÁ, Hárún. *Kolaps Darwinismu a pravda o stvoření* [DVD, CD-ROM]. 1. vyd. Praha, 2011.
- ALI, Syed R. *Islám a muslimové***.** 1. vyd. Praha, 2011. 47 s. ISBN 978-80-904373-9-5.
- PHILIPS, Bilal. *Tauhíd: Islámský koncept Boha.* 1. vyd. Praha, 2011. 145 s. ISBN 978-80-904373-3-3.
- HEMAYA Ahmad M. *Islám – hluboké nahlédnutí.* 1. vyd. Praha, 2012. 363 s. ISBN 978-80-904373-2-6.
- *Džihád proti terorismu* [DVD]. 1. vyd. Praha, 2012. České titulky.
- ŠEJCH IDRÍS, Dža'far. *Pilíře víry.* 4. vyd. Praha, 2013. 40 s. ISBN 978-80-87636-02-2.
- HASAN, Suhaib. *Proč se modlíme?* 1. vyd. Praha, 2013. 31 s. ISBN 978-80-87636-01-5.
- MAUDOODI, Syed Abul A'la. *Úvod k porozumění Koránu.* 1. vyd. Praha, 2013. ISBN 978-80-87636-00-8.
- *Rodiče a jejich postavení v islámu.* 1. vyd. Praha, 2013. Informativní leták
- MUHAMMAD, T. *Indie a monoteismus.* 1. vyd. Praha, 2014. ISBN 978-80-905731-0-9
- SHEHADEH, Samer. *Kdo je Alláh.* 2. vyd. Praha, 2014. 21 s.
- BIN JUMAIL ZAYNU, M. *Poznej svou víru z Koránu a sunny Prorokovy.* 2. vyd. Praha, 2014. 37 s. ISBN 978-80-905731-1-6

Další informace o islámu

Muslimská obec a Islámská nadace v Praze
Hlavní islámské centrum
Blatská 1491, 198 00 Praha 9
tel./fax: 281 918 876, e-mail: praha@muslim.cz

Informační centrum a modlitebna
Politických vězňů 14, 1. patro, Praha 1
tel.: 224 227 903, e-mail: praha@muslim.cz

Jazyková škola Alfirdaus
Masarykova 23, 602 00 Brno-střed
tel.: 773 943 164, alfirdaus@alfirdaus.cz

Muslimská obec a Islámská nadace v Brně
Vídeňská 38a, 639 00 Brno
tel.: 543 243 352, fax: 543 243 594
e-mail: brno@muslim.cz

Muslimská obec v Teplicích
U Nových Lázní 1224/10, 415 01 Teplice
tel.: 777 048 128, e-mail: teplice@muslim.cz

Muslimská obec v Hradci Králové
Drahoňovského 1175, 500 02 Hradec Králové
www.hkmuslims.com

INTERNETOVÉ STRÁNKY

http://www.al-islam.cz
http://www.islamweb.cz
http://www.islamcz.cz
http://www.islamweb.sk

Samer Shehadeh
KDO JE ALLÁH

Vydala Muslimská obec v Praze ve spolupráci s Islámskou nadací v Praze
Blatská 1491, 198 00 Praha 9 – Kyje
Jazyková korektura Tomáš Toula
Sazba Miroslav Krakovič
Obálka Jindřich Havlík
Redakční úprava Vladimír Sáňka
Vyšlo v nakladatelství Muslimská obec v Praze, Praha 2014

ISBN 978-80-905731-2-3

